

1913 = VIII.

Melléklet a 750. számú irományhoz.

Indokolás

„az ipari tulajdon védelmére Washingtonban 1911. évi június hó 2-án aláírt nemzetközi megegyezések beczikkelyezéséről“
szóló törvényjavaslathoz.

Az ipari tulajdon védelmére 1883. évi márczius hó 20-án létesült párisi Unióhoz és az ehhez tartozó 1900. évi deczember hó 14-iki bruxellesi pótegyezményhez, továbbá a védjegyek nemzetközi lajstromozására vonatkozó 1891. évi április hó 14-iki madridi egyezményhez és az ehhez tartozó 1900. évi deczember hó 14-iki madridi pótegyezményhez, végül az ipari tulajdon védelmére alakult Unió nemzetközi irodája költségeinek viselését szabályozó, Madridban 1891. évi április hó 15-én kelt jegyzőkönyvhöz Magyarország az 1908. évi LII. törvényezikk intézkedése alapján, és pedig Ausztriával egy időben, bár külön, szintén hozzájárult, olyképen, hogy az Unió kötelékébe való belépés a magyar szent korona országaira nézve 1909. évi jannár hó 1-jével vált hatályossá.

A párisi főegyezmény 14. cikkében gondoskodás történvén aziránt, hogy az ipari tulajdonjogi Unió rendszerének tökéletesbitése és az egyezményeknek megfelelő módosítása céljából időnként újabb konferenciák tartassanak, a nemzetközi iparjogvédelmi egyesületek 1910-ben mozgalmat indítottak újabb konferencia összehívása iránt, abból a célból, hogy az egyezmények a legutóbbi módosítás óta eltelt idő alatt felmerült gyakorlati tapasztalatoknak megfelelően javíttassanak és kiegészíttessenek.

Ezen konferencia 1911. május havában az északamerikai Egyesült-Államok kormányának meghívására Washingtonban ült össze, s azon Szerbia kivételével az Unió kötelékébe tartozó összes államok, nevezetesen: Ausztria, Magyarország, Belgium, Brazília, Dánország, Németország, Domingo köztársaság, Franciaország, Anglia, Olaszország, Japán, Kuba, Mexikó, Németalföld, Norvégország, Portugália, Svédország, Svájc, Spanyolország, Tunisz és az északamerikai Egyesült-Államok hivatalosan képviseltették magukat.

A konferencia tanácskozásainak anyagát a berni nemzetközi hivatal készítette elő, s az ezen iroda által kidolgozott és az egyes országok kor-

mányainak előzetes megvitatás czéljából megküldött programm képezte a tárgyalások alapját.

A konferencia eredményes munkálkodást végzett, a mennyiben beható tanácskozások után az említett egyezmények új szövegére nézve egyetértő megállapodások jöttek létre s az új egyezmények 1911. évi június hó 2-án a konferencián hivatalosan képviselt országok kiküldöttei által aláíratlak.

Magának az Unió-főszereződésnek módosítására vonatkozó okmányt a washingtoni konferencián képviselt valamennyi Unió-államnak, a védjegyek nemzetközi lajstromozására vonatkozó madridi egyezmény új szövegét pedig az ezen egyezmény által megteremtett szűkebb köteleklhez tartozó összes országoknak (u. m. Magyarországnak, Ausztriának, Belgiumnak, Braziliának, Franciaországnak, Olaszországnak, Kínának, Mexikónak, Németalföldnek, Portugáliának, Spanyolországnak, Svájcznak és Tunisznak) képviselői írták alá.

A washingtoni megállapodások által eszközölt módosítások — a melyeket az egyezmények egyes cikkeinek sorrendjében az alábbiakban részletesen is megvilágítani kívánok — nagyobbára a szöveg szabatosabbá tételében merülnek ki és a hol érdemek is, nem állnak ellentétben sem az ipari jogvédelmet hazánkban szabályozó törvénnyel, sarkalatos alapelveivel, sem hazai ipartusnak és kereskedelmünknek a nemzetközi forgalom terén is kielégítést igénylő érdekeivel.

Mintán az új egyezmények mielőbbi életbeléptetése mindezeknél fogva kívánatos s mivel az egyezmények megerősítésére vonatkozó okiratok — a párisi Unió-főszereződést módosító washingtoni szerződés 18-ik, illetve a nemzetközi védjegylajstromozást újból szabályozó egyezmény 12. cikke értelmében — Washingtonban 1913. évi április hó 1-jéig letendőek: az egyezményeknek a ratifikációjuk előfeltételét képező beczikkelyezése a törvényhozás egyik sürgősebb természetű feladataként jelentkezik.

Az Unió-egyezmények új szövegének az ország törvényei közé iktatását s a kormánynak az azok végrehajtása czéljából szükséges intézkedéseknek rendeleti úton való megtételére vonatkozó felhatalmazását tartalmazza a jelen törvényjavaslat, melyet már korábban azért nem terjesztettem elő, mert előbb bevárandónak találtam az új egyezményeknek legalább a mi szempontunkból első sorban tekintetbe jövő európai iparállamok törvényhozása részéről való elfogadását.

A jelen törvényjavaslat 1. §-a által az ország törvényei közé iktatott és a 3. §-ban egész terjedelmében eredeti francia nyelven és magyar fordításban közölt egyezmények tekintetében általánosságban a következőket jegyezhetem meg:

A párisi ipari tulajdonjogi főszereződés, és az ahhoz tartozó bruxellesi pótegyezmény, valamint a berni nemzetközi iroda költségeinek fedezéséről rendelkező, Madridban 1891. évi április hó 15-én kelt jegyzőkönyv egyetlen egyezményben foglaltattak össze, hasonlóképen a védjegyek nemzetközi lajstromozására vonatkozó madridi megállapodás és az ehhez tartozó pótegyezmény is, úgy hogy jelenleg két egységes okmány képezi a jogforrást. Alaki változtatás történt továbbá még abban a tekintetben, hogy néhány oly rendelkezés, a mely eddig a zárójegyzőkönyvekben foglaltatott, maguknak az egyezményeknek szövegébe vétetett fel.

A midőn még megjegyzem, hogy a régi egyezmények azokkal az országokkal szemben, a melyek az új egyezményeket még nem erősítik, vagy azokhoz a washingtoni egyezmények 16., illetve 11. cikke alapján utólag hozzá nem járulnak, a jövőben is érvényben marad, továbbá, hogy a régi

egyezményeket becikkelyező 1908. évi LII. t. cz. 3. §-ában foglalt rendelkezés továbbra is teljes mértékben hatályban marad, vagyis a washingtoni új egyezményeket megerősített vagy ezekhez utóbb csatlakozott Unió-államokban megszerzett ipari tulajdonjogok tekintetében is alkalmazást fog nyerni, áttérek az új egyezmények közelebbi ismertetésére.

A) Az ipari tulajdon védelmére 1883. évi márczius hó 20-án Párisban létesült és 1900. évi december hó 14-én Bruxellesben és 1911. évi június hó 2-án Washingtonban módosított Unió-szerződés.

Ezen egyezmény stiláris természetű módosításairól, bár ezek számosak, itt csak egész általánosságban kívánok megemlíkezni. Külön felemlitendőnek csak egyet tartok, az »état« (állam) szónak egyes, széleskörű autonomiára szert tett gyarmatországokra való tekintettel az új szövegben a »pays« (ország) szóval való következetes helyettesítését. Ezekben az egyezményekben a szóban forgó módosításnak, a melylyel több újabb időben létesült nemzetközi egyezményben (így a berni nemzetközi szerzői jogi egyezménynek a berlini revizionalis konferencián megállapított szövegében) is találkozhatunk, semmiféle tárgyi jelentősége sincs, a mi már abból is megállapítható, hogy a régi egyezményekben és pedig úgy a párisi főegyezményben, mint a madridi megállapodásokban a szóban forgó két kifejezés felváltva használtatott (l. párisi Unió 5., 6., 8. cikkeit és madridi egyezmény 1., 5., 6., 7., 8., 9., 9. b. cikkeit).

Az 1. cikkhez.

Az 1. cikk annyiban tér el a régi egyezménytől, hogy a szerződést aláírt országoknak, mint az Unió köteleket alkotóknak névszerinti felsorolása az új egyezményben mellőztetett és pedig azért, mert az utólagos kilépések és csatlakozások következtében a régebbi felsorolás a tényleges viszonyoknak már nem felelt meg, egy újabbi felsorolás pedig a várható csatlakozások következtében szintén csak rövid ideig felelhetne meg a szabatoság követelményeinek.

A 2. cikkhez.

A 2. cikkben az egyezmény által megállapított kölesönös védelmi kötelezettség a használati mintákra is kiterjesztetett. Ambár a régi egyezményhez tartozó zárjegyzőkönyv első pontjának azon rendelkezése, mely szerint az »ipari tulajdon« kifejezés a legtágabb értelemben veendő, semmi kétséget sem hagy az iránt, hogy a védelmi kötelezettség a használati mintákra is kiterjed, mindazonáltal az esetleges félreértések elkerülése céljából a módosítás kívánatosnak jelentkezett. Magyarországot egyébként e módosítás nem érinti, mert külön törvényünk a használati mintákról nincs s mert azon tárgyak, melyek egyes külföldi törvényhozások által ezen fogalomkörbe vonattak, nálunk részben a szabadalmi törvény, részben a mintaoltalmi szabályok alapján eddig is oltalmat élveztek.

Ezen kívül a 2. cikkben vétetett fel az eddigi 10. b. cikkben foglalt rendelkezés, a mely a külföldiek részére a honosokat megillető elbánást a

756. szám.

A közgazdasági bizottság jelentése

„az ipari tulajdon védelmére Washingtonban 1911. évi június hó 2-án aláírt nemzetközi megegyezések becikkelyezéséről”
szóló törvényjavaslatról.

Midőn a közgazdasági bizottság a jelen törvényjavaslatot birálat tárgyává tette, megállapította, hogy az ipari tulajdonjogi egyezmények által megteremtett közelebbi nemzetközi kapcsolat 1909. évtől kezdve, vagyis a mi óta ezen egyezményekhez csatlakoztunk, Magyarország ipari tulajdonjogi intézményeinek fejlődésére kedvező hatással volt.

Az új egyezményekben foglalt változtatások remélni engedik, hogy ez a kedvező hatás a jövőben még fokozottabb mértékben fog érvényesülni, miért is magunkévá tesszük az előterjesztést és kérjük a képviselőházat, miszerint a nemzetközi ratifikációra nézve kitűzött rövid határidőre való tekintetből a javaslatot **sürgősen tárgyalni és a 750. számú javaslatot általánosságban és részleteiben elfogadni méltóztassék.**

Budapesten, 1913. évi márczius hó 8-án.

*Vojnits István b. s. k.,
a közgazdasági bizottság elnöke.*

*Söpkéz Sándor s. k.,
a közgazdasági bizottság előadója.*

Melléklet a 756. számú irományhoz.

Az igazságügyi bizottság jelentése

„az ipari tulajdon védelmére Washingtonban 1911. évi június hó 2-án aláírt nemzetközi megegyezések becikkelyezéséről“
szóló törvényjavaslatról.

A jelen törvényjavaslatot birálat tárgyává tévén, megállapítottuk, hogy a becikkelyezendő megegyezések, a melyekhez Magyarország önállóan járult hozzá, az ipari tulajdonjogok nemzetközi szabályozása tekintetében a régebbi megegyezésekkel szemben lényeges haladást mutatnak fel s közjogi szempontból is minden tekintetben megfelelők. Ennek következtében az igazságügyi bizottság a törvényjavaslatot **úgy általánosságban, mint részleteiben elfogadásra ajánlja.** A megegyezések magyar fordítására nézve mindössze azon módosítást javasolja, hogy a II. alatti megállapodás 12. cikkének második bekezdésében: »Az egyezmény« szavak helyébe: »A megállapodás« szavak tétessenek.

Budapest, 1913. évi márczius hó 8-án.

id. Erdély Sándor s. k.,
az igazságügyi bizottság elnöke.

Blanár Béla s. k.,
az igazságügyi bizottság előadója.

kérni a t. házat, hogy az eredeti szöveg mellőzésével az előadó ur által módosított szöveget méltóztassék elfogadni. *(Helyeslés.)*

Elnök: Kiván még valaki szólni? *(Nem!)* Ha senki nem kíván szólni, a vitát bezárom, és a tanácskozást befejezettnek nyilvánítom. Következik a határozathozatal.

T. ház! Mindkét beadott módosítás ellentétben áll a szöveggel, ennek folytán elsősorban magát a szöveget a két módosítással szemben fogom szavazásra feltenni. *(Helyeslés.)* Ha a ház a szöveget változatlanul fogadja el, akkor mindkét módosítás elesik, ha ellenben a ház nem fogadja el a szöveget változatlanul, akkor a két módosítást akkor feltenném a kérdést az előadó ur által beadott módosításraakkép, hogy ha azt a ház elfogadja, ez esetben Gratz képviselő módosítása mellőztetik, ha pedig nem fogadná el a ház, akkor Gratz képviselő ur törlési indítványa fogadtatik el. *(Helyeslés.)*

Méltóztatik hozzájárulni? *(Igen! Általános helyeslés.)*

Elsősorban kérdem a t. háztól: elfogadja-e a törvényjavaslat 3. §-át változatlanul, szemben mindkét módosítással, igen vagy nem? *(Nem!)* Kimondom, hogy a ház az eredeti szöveget mellőzi. Következik a második kérdés: elfogadja-e a ház a törvényjavaslat 3. §-át, az előadó ur által javasolt módosított szövegben, szemben Gratz képviselő ur törlési indítványával, igen vagy nem? *(Igen!)* Tehát a ház a szakaszt az előadó ur által javasolt módosított szövegben fogadja el, ennek folytán Gratz képviselő ur indítványa elesik.

Következik a 4. §.

Vermes Zoltán jegyző *(olvassa a törvényjavaslat 4. §-át).*

Elnök: Nincs észrevétel? *(Nincs!)* Elfogadtatott.

Ezzel a törvényjavaslat részleteiben is letárgyaltatván, harmadszori felolvasása a ház legközelebbi ülésének napirendjére fog kitüzetni.

Következik a napirend ötödik tárgya: az ipari tulajdon védelmére Washingtonban 1911. évi június hó 2-án aláírt nemzetközi megegyezések becikkelyezéséről szóló kereskedelemügyi minis-teri törvényjavaslat (Irom. 750, 756) tárgyalása.

Először az általános vita. Az előadó urat illeti a szó.

Söpkéz Sándor előadó: T. ház! Az ipari tulajdon védelmére 1883-ban Párisban létesült Unióhoz, továbbá a védjegyek nemzetközi belajstromozására vonatkozó... *(Halljuk! Halljuk!)*

Elnök: Csendet kérek, t. ház!

Söpkéz Sándor előadó: ... 1911. évi madridi megállapodáshoz, valamint az ezen egyezményekhez tartozó későbbi pótegyezményekhez Magyarország az 1908. évi LII. t.-cikk rendelkezése alapján 1909. január 1-én csatlakozott. Már a párisi főegyezménynek 14. cikkében gondoskodás történt arról, hogy időnként a szükséghez képest

ujabb konferenciák tartassanak abból a célból, hogy az ipari tulajdon jog nemzetközi védelmére a fejlődött élet igényeihez mértén állandóan tovább fejlesztessék.

Egy ilyen konferencia ült össze az Észak-Amerikai Egyesült-Államok kormányának meghívására az 1911. év nyarán Washingtonban, ahol 22 állam, közöttük Magyarország is, hivatalosan képviselve volt. Ez a konferencia átvizsgálta az összes eddigi egyezményeket s azokon az időközben szükségesnek mutatkozó változtatásokat és módosításokat eszközölte. Az egyezményeket megerősítő okiratokat, a konferencia határozmányai alapján, folyó évi április 1-éig kell Washingtonban bemutatni, e célból terjeszti elő a kereskedelemügyi minis-ter ur a jelen törvényjavaslattal ezeket az egyezményeket a törvényhozásnak.

Áttérve a hisztórikum után az egyezmények rövid ismertetésére, mindennek előtt tisztelettel megjegyzem azt, hogy ezek az új egyezmények alakilag annyiban térnek el az 1908: LII. t.-cikkkel becikkelyezett egyezményektől, hogy azokat a megállapodásokat, amelyek az eddigi egyezményekben, pótegyezményekben és zárjegyzőkönyvekben foglaltattak, a washingtoni konferencia két főegyezménybe csoportosította. Az egyikbe összefoglalta az ipari tulajdon jog védelmére vonatkozó megállapodásokat, a másik egyezménybe a védjegyek nemzetközi belajstromozására vonatkozó határozmányokat. Ez az alakváltozás, tekintettel arra, hogy ez a változtatás az egyezményeket szabatosabbá, világosabbá és áttekinthetőbbé tette, kétségtelenül előnyére szolgál az új egyezményeknek, amint minden jogforrásnak előnye az áttekinthetőség és a világosság.

Ami a washingtoni konferencián történt érdemi módosításokat illeti, azokra vonatkozólag mindenekelőtt tisztelettel megjegyzem, hogy azok általában véve nem állanak ellentétben az ipari tulajdon jog védelmére vonatkozó törvényeink sarkalatos alapelveivel, nem állanak ellentétben a hazai ipar és kereskedelem jogos igényeivel a külforgalomban, sőt vannak ezen határozmányokban olyan megállapodások is, amelyek minket oly intézkedések és oly törvények létesítésére készítetnek, amely intézkedések és törvények, ha ezen határozmányok sürgető hatása következtében mielőbb létesülnek, egész gazdasági életünknek előnyére fognak válni.

Ilyen — hogy a legfontosabbakat felemlítsem — az egyezményeknek az a határozmánya, amely a szabadalom megvonására vonatkozik. E határozmányok szerint a szabadalom a bejelentéstől számítandó 3 év alatt semmi körülmények között sem vonható meg. Az 1895: XXXVII. t.-cikk 20. §-a ellenben úgy intézkedik, hogy a magyar szabadalom a gyakorlatbevétel hiánya miatt, bizonyos feltételek mellett, 3 éven belül is megvonható. Hogy a magyar feltaláló most ne legyen hátrányban az Unió polgárával, szükségessé vált szabadalmi törvényünk ezen szakaszának megváltoztatása. A kereskedelemügyi minis-ter ur

ezzel a törvényjavaslattal egyidejűleg be is nyújtott egy másik törvényjavaslatot, amelyben ezen szakasz megváltoztatása is bennfoglaltatik.

A mi ipari viszonyaink között, ahol, ha egy szabadalom még olyan jó és még olyan értékes is, rendszerint csak hosszabb idő múlva, talán 5—6 év elteltével válik tulajdonosának igazán értékessé, az egy kétségtelenül rendkívül üdvös intézkedés.

Ilyen intézkedésnek tekintem továbbá a határozmányok 10/b. §-ában foglalt azt a megállapodást is, amely a szerződéses országokat kötelezi, hogy a tisztességtelen verseny ellen az Unio polgárainak hathatós és tényleges oltalmat biztosítsanak. A kereskedelemügyi minster ur a jelen törvényjavaslattal egyidejűleg a tisztességtelen verseny ellen való védekezésről szóló törvényjavaslatot ugyan nem mutatja be, de indokolásában felmenti, hogy e törvényjavaslat előmunkálatai már oly előrehaladott stádiumban vannak, hogy alapos reménye van, miszerint e törvényjavaslatot a vállalt kötelezettségnek megfelelően a legközelebbi jövőben a törvényhozás elé terjesztheti. *(Helyeslés.)*

A tisztességtelen verseny ellen való védekezésről szóló törvényjavaslat benyújtásával ipari és kereskedelmi körünknek kétségkívül régi vágya fog teljesülni, és nem kétlem, hogy a fogyasztóközönség is örömmel fogja e törvényjavaslat benyújtását üdvözölni. Ilyen végül az egyezmények 7/b. §-ában foglalt az a megállapodás, amelylyel a szerződő országok kötelezettséget vállaltak a kollektív védjegyek bejegyzésére. A mi törvényeink ily kollektív védjegyeket nem ismernek, pedig kétséget nem szenved, hogy a tokaji bor, vagy a szegedi paprika — hogy egyéb ily cikket ne említsek —, az utóbbi időben kissé megtámadott reputációjának megvédésére a kollektív védjegyek igen jó szolgálatot tehetnének. *(Igaz! Ugy van!)*

Mindazonáltal a kollektív védjegyekre vonatkozó törvényjavaslatot a minster ur nem terjeszti elő most, mert ezzel az ügygyel kapcsolatban felmerültek egyéb közérdekű aggályok. Remélem, látva az érdeklődést, amelyet a minster ur a bizottságban is ez ügy iránt mutatott, hogy sikerülni fog a minster urnak ezeket az aggályokat lehető rövid idő alatt legyőzni. és a kollektív védjegyek becikkelyezésére vonatkozó javaslatot mielőbb a ház elé terjeszti.

Ezek volnának azok az intézkedések, amelyek, reméljük, törvényhozásunkra is kedvező befolyást fognak gyakorolni. Vannak ezeken kívül még egyéb érdemleges változások. Ilyenek pl. a használati minták oltalmára vonatkozó megállapodások. A mi törvényeink használati mintákat nem ismernek. A mi ipari viszonyaink között a használati minták oltalmának, ennek a — hogy úgy mondjam — kisebb rangú, alacsonyabb rendű szabadalomnak ezidő szerint nagyobb fontossága nincs. Ilyen továbbá az elsőbbségi jog kiterjesztésére vonatkozó intézkedés, amely szerint az elsőbbségi jog nemcsak a szabadalom bejelentőjét, ha-

nem annak jogutódjait is meg fogja illetni, egészen helyesen, mert az elsőbbség lényegében szoros tartozékát képezi magának a találmánynak. Ilyen végül az egyezménynek az a határozmánya, amely szerint a védjegyet úgy, amint van, telle-
quelle — ez a terminus technikus — be kell lajstromozni.

Ez az intézkedés meg volt a régi egyezményben is, de nem volt egészen szabatosan körülírva és így a különböző országok különböző módon magyarázták. Az újabb egyezmény taxative felsorolja azokat az eseteket, amidőn a védjegyek visszatrasithatók, tehát ezek az intézkedések is hozzájárulnak az ipari tulajdonjogra vonatkozó vélelem egységesítéséhez.

Ez utóbb említettem módosításokból a t. minster ur egyidejűleg törvényjavaslatot mutatott be, amely a mai napirend következő pontját képezi, és így nem szükséges ezekkel bővebben foglalkoznom. *(Helyeslés.)*

Amikor az igazságügyi és közgazdaságügyi bizottság nevében tisztelettel kérem a t. házat, hogy méltóztassék a törvényjavaslatot a maga egészében elfogadni, legyen szabad még megjegyeznem azt, hogy az egyezmény becikkelyezésével egyrészt a magyar állampolgár a föld huszonkét országában az ipari jogvédelem tekintetében ugyanazokkal a jogokkal fog birni, és ugyanazokkal a jogorvoslatokkal élhet, mint azon országok állampolgárai, másrészt a védjegyeknek nálunk való belajstromozásával, tisztán a belajstromozás tényével, a nálunk való belajstromozás elsőbbségével a védjegy a 13 szerződő államban hivatalosan belajstromoztatik.

Ezek után tisztelettel kérem a javaslat elfogadását. *(Élénk helyeslés.)*

Elnök: Kiván még valaki szólni? Ha senki nem kíván, a vitát bezárom és a tanácskozást befejezettnek nyilvánítom. Következik a határozathozatal. Kérem a t. háztól: elfogadja-e a most tárgyalás alatt álló törvényjavaslatot általánosságban a részletes tárgyalás alapjául, igen vagy nem? *(Igen!)* Elfogadtatik. Következik a részletes tárgyalás.

Vermes Zoltán jegyző *(olvassa a törvényjavaslat címét és 1—3. §-ait, továbbá I. 1—19. és II. 1—12. cikkeit, melyek észrevétel nélkül elfogadtatnak).*

Elnök: Ezzel a törvényjavaslat részleteiben is letárgyaltatván, harmadszori olvasása a legközelebbi ülés napirendjére fog kitűzetni.

Következik a napirend értelmében a találmányi szabadalmakról, továbbá a védjegyek oltalmáról szóló törvényeknek az ipari tulajdon védelmére az 1911. évben létrejött nemzetközi meg-
egyeződések folytán szükséges módosítása és kiegészítése tárgyában beadott törvényjavaslat (Irom. 751, 757) tárgyalása, ennek általános vitája.

Az előadó urat illeti a szó.

Blanár Béla előadó: T. képviselőház! Az ipari tulajdon védelmére Washingtonban az 1911. év

A közigazgatási hatóságok tekintetében az igazságügyminiszter és a belügyminiszter egyetértve rendelkezik.

E törvény életbelépésének idejét az igazságügyminiszter rendelettel állapítja meg.

Ezt a törvényt az igazságügyminiszter és a belügyminiszter hajtja végre.⁽¹⁾

VIII. TÖRVÉNY-CZIKK

az ipari tulajdon védelmére Washingtonban 1911. évi június hó 2-án aláírt nemzetközi megegyezések becikkelyezéséről.⁽²⁾

(Szentelést nyert 1913. évi márczius hó 16-án. Kihirdettetett az Országos Törvénytárnak 1913. évi április hó 12-én kiadott 3. számában. — A nemzetközi megegyezésekre vonatkozó megerősítő okiratok Washingtonban, 1913. évi április hó elsején (1.) tétettek le.) (3)

1. §. Az ipari tulajdon védelmére 1883. évi márczius hó 20-án alakult párisi Unióra vonatkozó egyezménynek Bruxellesben 1900. évi de-

(1) (M. i.) Az igazságügyminiszter felhatalmazása, hogy a fiatalok büntető eljárásnak a törvényben megállapított szabályait rendelettel kiegészíthesse, azért szükséges, mert az az eszméáramlat, a mely e törvényt kibelezte, állandó fejlődés útján van s a fejlődő élet szükségleteinek kielégítését a természetesen lassabban működő törvényhozás intézkedéseitől mindig függővé tenni nem lenne kívánatos.

(2) (M. i.) Az ipari tulajdon védelmére 1883. évi márczius hó 20-án létesült párisi Unióhoz és az ehhez tartozó 1900. évi december hó 14-iki bruxellesi pótegyezményhez, továbbá a védjegyek nemzetközi lajstromozására vonatkozó 1891. évi április hó 14-iki madridi egyezményhez és az ehhez tartozó 1900. évi december hó 14-iki pótegyezményhez, végül az ipari tulajdon védelmére alakult Unió nemzetközi irodája költségeinek viselését szabályozó, Madridban 1891. évi április hó 13-én kelt jegyzőkönyvhöz Magyarország az 1908:III. t.-cz. intézkedése alapján és pedig Ausztriával egy időben, bár külön, szintén hozzájárult, olyképen, hogy az Unió kötelékébe való belépés a magyar szent korona országaira nézve 1909. évi január hó 1-jével vált hatályossá.

A párisi főegyezmény 14. cikkében gondoskodás történvén aziránt, hogy az ipari tulajdonjogi Unió rendszerének tökéletesítése és az egyezményeknek megfelelő módosítása céljából időnként újabb konferenciák tartassanak, a nemzetközi iparjogvédelmi egyesületek 1910-ben mozgalmat indítottak újabb konferencia összehívása iránt. abból a célból, hogy az egyezmények a legutóbbi módosítás óta eltelt idő alatt felmerült gyakorlati tapasztalatoknak megfelelően javíttassanak és kiegészíttessenek.

Ezen konferencia 1911 május havában az északamerikai Egyesült-Államok kormányának meghívására Washingtonban ült össze, s azon Szerbia kivételével az Unió kötelékébe tartozó összes államok, nevezetesen: Ausztria, Magyarország, Belgium, Brazília, Dánorság, Németország, Domingo köztársaság, Franciaország, Anglia, Olaszország, Japán, Kuba, Mexikó, Németalföld, Norvégország, Portugália, Svédország, Svájc, Spanyolország, Tunisz és az északamerikai Egyesült-Államok hivatalosan képviseltették magukat.

A konferencia tanácskozásainak anyagát a berni nemzetközi hivatal készítette elő, s az ezen iroda által kidolgozott és az egyes országok kormányainak előzetes megvitatás céljából megküldött program képezte a tárgyalások alapját.

A konferencia eredményes munkálkodást végzett, a mennyiben beható tanácskozások után az említett egyezmények új szövegére nézve egyetértő megállapodások jöttek létre s az új egyezmények 1911. évi június hó 2-án a konferencián hivatalosan képviselt országok kiküldöttei által aláírtak.

Magának az Unió-főszereződésnek módosítására vonatkozó okmányt a washingtoni konferencián képviselt valamennyi Unió-államnak, a védjegyek nemzetközi lajstromozására vonatkozó madridi új egyezmény szövegét pedig az ezen egyezmény által megteremtett szűkebb kötelékhez tartozó összes országoknak (u. m. Magyarországnak, Ausztriának, Belgiumnak, Braziliának, Franciaországnak, Olaszországnak, Kubának, Mexikónak, Németalföldnek, Portugáliának, Spanyolországnak, Svájcnek és Tunisznak) képviselői írták alá.

A washingtoni megállapodások által eszközölt módosítások — amelyeket az egyezmények egyes cikkeinek sorrendjében az alábbiakban részletesen is megvilágítani kívánok — nagyobbára a szöveg szabotossá tételében merülnek ki és a hol érdemi is, nem állanak ellentétben sem az ipari jogvédelmet hazánkban szabályozó törvények sarkalatos alapelveivel, sem hazai iparunknak és kereskedelmünknek a nemzetközi forgalom terén is kielégítést igénylő érdekeivel.

(3) A törvényjavaslatot a kereskedelemügyi miniszter 1913 márczius 7-én nyújtotta be 750. sz. a. A képviselőház közgazdasági bizottságának jelentése: 1913 márczius 8. 756. sz. a., igazságügyi bizottságának jelentése 1913 márczius 8. a. 756. sz. irómány mellékletén; képviselőházi tárgyalás: 1913 márczius 12. a. 446. országos ülésben, harmadszori olvasás: 1913 márczius 13. a. 447. országos ülésben. A főrendiház egyesült közjogi és törvénykezésügyi, valamint közgazdasági és közlekedés-

czember hó 14-én és Washingtonban 1911. évi június hó 2-án átvizsgált szövege zárójegyzőkönyvével együtt, továbbá a gyári vagy kereskedelmi védjegyek nemzetközi lajstromozása tárgyában 1891. évi április hó 14-én kelt madridi megállapodásnak Bruxellesben 1900. évi deczember hó 14-én és Washingtonban 1911. évi június hó 2-án átvizsgált szövege az ország törvényei közé iktattatik. ^{(1) (2)}

2. §. A jelen törvény 3. §-ában I. alatt foglalt egyezmény 4. cikkében a szerződő országok részére fenntartott rendelkezéseket a magyar szent korona országaira nézve a kereskedelemügyi miniszter rendelettel állapítja meg.

Egyebekben ezt a törvényt a miniszterium hajtja végre. ⁽³⁾

3. §. Az 1. §-ban említett nemzetközi megegyezések szövege a következő: ⁽⁴⁾

Hivatalos fordítás.

I.

Az ipari tulajdon védelmére

1883. évi márczius hó 20-án alakult párisi Unióra vonatkozó egyezménynek (3) (5) Bruxellesben 1900. évi deczember hó 14-én és Washingtonban 1911. évi június hó 2-án átvizsgált szövege:

Ő Felsége a Német császár, Poroszország királya a Német Birodalom nevében; Ő Felsége Ausztria császára, Csehország királya stb. és Magyarország Apostoli királya Ausztria és Magyarország részéről; Ő Felsége a

ügyi bizottságának jelentése: 1913 március 13. a. 349. sz. iromány mellékletén; főrendiházi tárgyalás: 1913 március 14. a XXXIX. főrendiházi ülésben. — Az e megegyezések becikkelyezése következtében a találmányi szabadalmakról és a védjegyek oltalmáról szóló törvényeinken szükséges módosításokat az 1913: XII. t.-czikk tartalmazza.

(1) (M. i.) A párisi ipari tulajdonjogi főszerződés, és az ahhoz tartozó bruxellesi pótegyezmény, valamint a berni nemzetközi iroda költségeinek fedezéséről rendelkező, Madridban 1891. évi április hó 15-én kelt jegyzőkönyv egyetlen egyezményben foglaltattak össze, hasonlóképen a védjegyek nemzetközi lajstromozására vonatkozó madridi megállapodás és az ehhez tartozó pótegyezmény is, úgy hogy jelenleg két egységes okmány képezi a jogforrást. Alaki változtatás történt továbbá még abban a tekintetben, hogy néhány oly rendelkezés, amely eddig a zárójegyzőkönyvekben foglaltatott, maguknak az egyezményeknek szövegébe vétetett fel. A régi egyezmények azokkal az országokkal szemben, amelyek az új egyezményeket meg nem erősítik, vagy azokhoz a washingtoni egyezmények 16., illetve 11. cikke alapján utólag hozzá nem járulnak, a jövőben is érvényben maradnak, a régi egyezményeket becikkelyező 1908: LII. t.-cz. 3. §-ában foglalt rendelkezés továbbra is teljes mértékben hatályban marad, vagyis a washingtoni új egyezményeket megerősített vagy ezekhez utóbb csatlakozott Unió-államokban megszerzett ipari tulajdonjogok tekintetében is alkalmazást fog nyerni.

(2) A párisi unióhoz, a bruxellesi pótegyezményhez és a madridi egyezményekhez Magyarország az 1908: LII. t.-cz. intézkedése alapján járult hozzá.

(3) E t.-czikk végrehajtása tárgyában a K. M. 1913. április 27. 23714. sz. rendelete rendelkezik. (R. T. 967.).

(4) (M. i.) Az «état» (állam) szó egyes, széleskörű autonómiaért tett gyarmatországokra való tekintettel az új szövegben «pays» (ország) szóval helyettesített. Ezekben az egyezményekben a szóban forgó módosításnak, a melylyel több újabb időben létesült nemzetközi egyezményben (így a berni nemzetközi szerzői jogi egyezménynek a berlini revizionalis konferencián megállapított szövegében) is találkozhatunk, semmiféle tárgyi jelentősége sincs, ami már abból is megállapítható, hogy a régi egyezményekben és pedig úgy a párisi főegyezményben, mint a madridi megállapodásokban a szóban forgó két kifejezés felváltva használtatott (l. párisi Unió 5., 6., 8. cikkeit és madridi egyezmény 1., 5., 6., 7., 8., 9., 9. b. cikkeit).

(5) Az ipari tulajdon védelmére alakult párisi Unióra vonatkozó egyezmény Ausztria, Domingo, Északamerikai Egyesült-Államok, Franciaország, Japán, Mexiko, Nagybritannia, Németalföld, Német-birodalom, Norvégország, Olaszország, Spanyolország és Svájc tekintetében 1913. május 1-én hatályba lépett (M. E. 1913. április 27. 2755. sz. rend. R. t. 715.). Tuniszra nézve: 1913. aug. 9. 56859/1913. K. M. sz. rend. (Bp. Közl. 191. sz.); Portugáliára nézve: 1913. nov. 21. 62,323/1913. K. M. sz. rend. (Bp. Közl. 270. sz.).

Belgák királya; a Brazíliai Egyesült-Államok Elnöke; Kuba köztársaság Elnöke; Ő Felsége Dánország királya; Domingo köztársaság Elnöke; Ő Felsége Spanyolország királya; az Amerikai Egyesült-Államok Elnöke; a Francia Köztársaság Elnöke; Ő Felsége Nagybritannia és Írország Egyesült Királyság és a tengerekentuli brit területek királya, India császára; Ő Felsége Olaszország királya; Ő Felsége Japán császára; a Mexikói Egyesült-Államok Elnöke; Ő Felsége Norvégország királya; Ő Felsége Németalföld királynője; a Portugál Köztársaság ideiglenes kormányának Elnöke; Ő Felsége Szerbia királya; Ő Felsége Svédország királya; a svájci szövetségtanács; a tuniszi kormány

az ipari tulajdon védelmére szolgáló nemzetközi Unio alkotása tárgyában 1883. évi márczius hó 20-án kötött s Bruxellesben 1900. évi december hó 14-én átvizsgált nemzetközi egyezményen bizonyos módosításokat és kiegészítéseket tartván czélszerűnek, meghatalmazottaikká kinevezték és pedig:

(Következik a meghatalmazottak megnevezése Ő Felsége Ausztria császára, Csehország királya stb. és Magyarország apostoli királya: Ausztria és Magyarország részéről: Hengervári báró Hengelmüller László ur Ő Nagyméltóságát, titkos tanácsosát, rendkívüli és meghatalmazott nagykövetét Washingtonban; Ausztria részéről: Mannagettai és Lerchenau lovag dr. Beck Pál Ő Nagyméltóságát, titkos tanácsosát, a cs. kir. közmunkaügyi miniszterium osztályfőnökét és a cs. kir. szabadalmi hivatal elnökét; Magyarország részéről: Pompéry Elemér urat, miniszteri tanácsost a m. kir. szabadalmi hivatalnál)

Akik kölcsönösen közölvén egymással meghatalmazásaikat, amelyeket jó és kellő alakban találtak, a következő czikkekben állapodtak meg:

1. CZIKK.

A szerződő országok az ipari tulajdon védelme végett Unióban állanak. ⁽¹⁾

2. CZIKK. (2)

A szerződő országok mindegyikének alattvalói vagy állampolgárai az Unio bármely másik országában a találmányi szabadalmak, a használati minták, az ipari mustrák vagy minták, a gyári vagy kereskedelmi védjegyek, a kereskedelmi név, a származási jelzések, a tisztességtelen verseny elleni oltalom tekintetében ugyanazokat az előnyöket élvezik, amelyeket a vonatkozó törvények a belföldiek részére jelenleg biztosítanak, vagy jövőben biztosítani fognak. Ennélfogva a belföldiekkel egyenlő védelemben részesülnek és a jogaik ellen irányuló minden támadás miatt ugyanazokkal a jogorvoslatokkal élhetnek, mint azok, feltéve, hogy azokat a feltételeket és alakításokat teljesítik, a melyek a belföldiek részére meg vannak szabva. Azok, akik az Unióhoz tartoznak, nem kötelezhetők arra, hogy abban az országban, ahol az oltalmat igénylik, lakóhelyük vagy telepük legyen. ⁽³⁾

(1) «Ipari tulajdon» értelme: Zárójegyzőkönyv, 1.

(2) V. ö. 4/b. cz.; zárójegyzőkönyv 2.

(3) (M. i.) A 2. czikkben az egyezmény által megállapított kölcsönös védelmi kötelezettség a használati mintákra is kiterjesztetett. Ambár a régi egyezményhez tartozó zárójegyzőkönyv első pontjára

3. CZIKK.(1)

A szerződő országok alattvalóival vagy állampolgáraival egyenlő elbánásban részesülnek az Unióhoz nem tartozó országoknak azok az alattvalói vagy állampolgárai, akiknek az Unióhoz tartozó valamelyik ország területén lakóhelyük vagy pedig tényleges és valóságos ipari vagy kereskedelmi telepük van.

4. CZIKK.(2)

a) Az, aki a szerződő országok egyikében találmányi szabadalmat, használati mintát, ipari mustrát vagy mintát, gyári vagy kereskedelmi védjegyet szabályszerűen bejelent, vagy ily bejelentő jogutódja, a bejelentésnek a többi országokban való megtételére, harmadik személyek jogainak fenntartása mellett, az alább megjelölt határidőkön belül elsőbbségi jogot élvez.

b) Ennélfogva bejelentése, amelyet később, de e határidők letelte előtt az Unió többi országainak valamelyikében tesz, nem érvényteleníthető időközben bekövetkezett körülmények okából, aminők nevezetesen másról származó bejelentés, a szabadalomnak közzététele, vagy gyakorlatba vétele, a mustra, vagy minta példányainak árusítása, a védjegy használata.

c) A fentemlitett elsőbbségi határidők a találmányi szabadalmaknál és a használati mintáknál tizenkét hónap, az ipari mustráknál és mintáknál, valamint a gyári és kereskedelmi védjegyeknél négy hónap.

d) Aki valamely megelőző bejelentés elsőbbségét érvényesíteni kívánja, nyilatkozatot köteles kiállítani, amely e bejelentés idejét és országát megjelöli. Mindegyik ország maga fogja meghatározni, hogy legkésőbb mely időpontig kell ezt a nyilatkozatot megtenni. Ezek az adatok az illetékes hatóságtól származó közlésekben, nevezetesen a szabadalmi okiratokban és a hozzájuk tartozó leírásokban megemlítendők. A szerződő országok attól, aki elsőbbségi nyilatkozatot tesz, a korábban benyújtott bejelentés (leírás, rajz, stb.) olyan másolatának bemutatását követelhetik, a melyet a bejelentést átvevő hatóság megfelelően hitelesített. Ez a má-

nak azon rendelkezése, mely szerint az «ipari tulajdon» kifejezés a legtágabb értelemben veendő, semmi kétséget sem hagy az iránt, hogy a védelmi kötelezettség a használati mintákra is kiterjed, mindazonáltal az esetleges félreértések elkerülése czéljából a módosítás kívánatosnak jelentkezett. Magyarországot egyébként e módosítás nem érinti, mert külön törvényünk a használati mintákról nincs s mert azon tárgyak, melyek egyes külföldi törvényhozások által ezen fogalomkörbe vonattak, nálunk részben a szabadalmi törvény, részben a mintaoltalmi szabályok alapján eddig is oltalmat élveztek. A 2. cikk utolsó mondata új rendelkezés: felvétele azért volt szükséges, mert némely ország (így Franciaország) törvényhozása az ipari tulajdonjogi oltalmat, nevezetesen a tisztességtelen verseny elleni védelmet a honosok részére is csak az esetre biztosítja, ha az illetőnek belföldön állandó lakása vagy üzlettelepe van. Magyarországon ez az új rendelkezés a jogállapotot meg nem változtatja, mert az Unióhoz tartozó külföldiek szabadalmi, védjegyei és ipari mintái az Unió-egyezményekben idevonatkozólag foglalt határozmányok czélzatuknak megfelelő, helyes értelmezése folytán eddig is oltalomban részesültek akkor is, ha az oltalmat igénylő külföldinek az országban sem állandó lakása, sem vállalata nem volt. Az új washingtoni egyezménynek ezt az elvi álláspontot a tisztességtelen verseny elleni oltalomra is kiterjesztő rendelkezése úgy a szorosabb értelemben vett ipari tulajdonjogok oltalma körében már is érvényesített állásponttal való analógiája, mint nemzetközi szerződéses jellege következtében az előkészítés alatt álló tisztességtelen verseny elleni törvényben is annak idején kifejezésre lesz juttatandó. Az üzleti telep bírása alól való mentesség azonban nem menti fel a szabadalmak, védjegyek és ipari minták külföldi tulajdonosait azon beltörvényhozásunk által előírt kötelezettség alól, mely szerint a bejelentés alkalmával itteni képviselőt tartoznak nevezni. A 2. cikkhez tartozó zárjegyzőkönyv c) pontja ezt kifejezetten is megállapítja.

(1) V. ö. 4/b. cz.; II. egyezmény 2. cz.

(2) V. ö. zárjegyzőkönyv 4.; II. egyezmény 4. cz.

solat minden felülhitelesítés alól fel van mentve. Követelhető, hogy a másolathoz e hatóságnak a bejelentés idejét igazoló bizonyítványa és fordítás legyen mellékelve. Az elsőbbségi nyilatkozatra vonatkozólag a bejelentés benyújtásának időpontjában egyéb alakiságok nem kívánhatók. Mindegyik szerződő ország maga fogja a jelen cikkben megszabott alakiságok figyelmen kívül hagyásának következményeit megállapítani a nélkül, hogy ezek a következmények az elsőbbségi jog elvesztésén túl terjedhetnének.

e) Későbbben más igazolások is követelhetők.⁽¹⁾

4. b) CZIKK.

Az egyezményben biztosított kedvezményre a 2. és 3. cikkek értelmében igényjogosult személyek által az egyes szerződő országokban bejelentett szabadalmak függetlenek azoktól a szabadalmaktól, amelyek ugyanazon találmányra vonatkozólag az Unióhoz tartozó, vagy nem tartozó egyéb országokban szereztettek.

Ezt a rendelkezést minden korlátozás nélkül, nevezetesen úgy kell érteni, hogy az elsőbbségi határidőn belül bejelentett szabadalmak mind a semmisségi és megvonási okok szempontjából, mind a rendes oltalmi idő szempontjából függetlenek.

Ez a rendelkezés alkalmazást nyer az életbelépésének időpontjában fennálló összes szabadalmakra.

Ugyanez áll újabb országok belépésének esetében a belépés időpontjában egyik és másik részen fennálló szabadalmakra nézve is.⁽²⁾

5. CZIKK.

Ha az Unióhoz tartozó országok egyikében vagy másikában előállított tárgyakat a szabadalomtulajdonos bevisz abba az országba, ahol a szabadalmat engedélyezték, ez nem vonja maga után a szabadalom elvesztését.

(1) (M. i.) A 4. cikk a), b) és c) pontja a régi egyezménytől esupán stiláris módosítások, nevezetesen a használati mintáknak már említett beiktatásában, továbbá abban tér el, hogy a használati mintákra, az eddigi 4 hónappal szemben 12 hónapi elsőbbségi határidő, vagyis ugyanoly időköz állapított meg, mint a szabadalmakra vonatkozólag, ami az oltalmazható használati mintáknak a szabadalmazható találmányokkal rokon természete mellett kellően indokolva is van. Ezen módosítás következtében a Németbírósággal az ipari tulajdonjogok kölcsönös oltalma iránt 1908. évi november hó 17-én kötött s az 1908: LIV. t.-cz.-be iktatott egyezménynek 7. cikkében foglalt rendelkezés alkalmazást többé nem nyerend. Ki van emelve továbbá a 4. cikkben, hogy az elsőbbségi jogot nemcsak a bejelentő, hanem annak jogutóda is érvényesítheti. Ennek a kimondása, habár az Unió szelleme kifejezett rendelkezés hiányában is csak ezt a magyarázatot engedi meg, nemely ország ellenkező joggyakorlatának megszüntetése végett volt szükséges.

Újítást tartalmaz az eddigi egyezményvel szemben az új 4. cikk d) pontja. A feltételek részletes megszabása a végrehajtási rendeletben fog megtörténni s lényegében azon szabályozás fenntartását fogja eredményezni, mely már a régi Unió-egyezmények életbeléptetése alkalmából, az 1908: LII. t.-cz. alapján kiadott végrehajtási rendeletben is le volt fektetve s amelynek alapelvei Washingtonban nemzetközi elismerést nyertek.

E cikk e) pontjának az a rendelkezése, hogy «később» az egyezmény előző pontjában meghatározottakon túlmenő igazolások követelhetők, a felszólalási és peres eljárásra vonatkozik s így nem fogható fel olyképen, mintha ellentétben állana azzal a rendelkezéssel, mely a bejelentő által a hatóság részére, ennek hivatalból való eljárása céljaira szolgáltatandó igazolások maximumát szabja meg.

(2) (M. i.) A 2. bekezdésben foglalt újítás a szabadalmak függetlenségének elvét azon országokban is teljes érvényre juttatni van hivatva, ahol (mint Franciaországban, Belgiumban és Olaszországban) az oltalmi időnek a korábbi külföldi szabadalom lejáratára korlátozott voltuk által jellemezett u. n. «behozatali szabadalmak» (brevets d'importation) is léteznek. Miután a magyar szabadalmi törvény ilyeneket nem ismer, az új rendelkezés a magyar belső jogot nem érinti.

Mindazonáltal a szabadalomtulajdonos köteles szabadalmát abban az országban, hová a szabadalmi tárgyakat beviszi, az illető ország törvényeinek megfelelően gyakorlatba venni, azzal a megszorítással azonban, hogy a szabadalom a gyakorlatbavétel hiánya miatt az Unió országainak egyikében csak három évi határidő letelte után vonható meg a bejelentésnek ezen országban történt letételeitől számítva s csak abban az esetben, ha a szabadalomtulajdonos a gyakorlatbavétel elmulasztását nem igazolja.

6. CZIKK.

A származási országban szabályszerűen bejegyzett gyári vagy kereskedelmi védjegy az Unió többi országaiban úgy, mint van, bejegyzendő és oltalmazandó. ⁽¹⁾

Mindazonáltal visszautasíthatók, vagy érvényteleníthetők:

1. Azok a védjegyek, amelyek harmadik személyek szerzett jogait sérthetik abban az országban, ahol az oltalmat igénylik.

2. Azok a védjegyek, amelyeknek nincsen semmi megkülönböztető jellegük, avagy kizárólag olyan jelekből vagy megjelölésekből állanak, amelyek a kereskedelemben az áru fajának, minőségének, mennyiségének, rendeltetésének, értékének, származási helyének, vagy az előállítás idejének megjelölésére szolgálhatnak, vagy amelyek köznyelven, vagy azon ország kereskedelmének rendes és állandó szokásai szerint, ahol az oltalmat igénylik, használatossá váltak.

Valamely védjegy megkülönböztető jellegének megítélésénél figyelembe kell venni az összes ténykörülményeket, különösen a védjegy használatának időtartamát.

3. Azok a védjegyek, amelyek a közerkölesöt vagy a közrendet sértik. ⁽²⁾

Származási országnak azt az országot kell tekinteni, ahol a bejelentőnek főtelepe van.

Ha a főtelep nincs az Unióhoz tartozó országok valamelyikének területén, származási országnak azt az országot kell tekinteni, amelyhez a bejelentő tartozik. ⁽³⁾

(1) V. ö. zárójegyzőkönyv 6. cz. 1. bek.

(2) V. ö. zárójegyzőkönyv 6. cz. 2., 3., 4. bek.

(3) (M. i.) Fontos újítást tartalmaznak a 6. cikk 2. és köv. bekezdései. A régi egyezmény az 1. bekezdésben lefektetett alaprendelkezést, amelynek értelmében a származási országokban bejegyzett védjegy az összes Unió-országokban „úgy mint van”, jegyzendő be és oltalmazandó, fenntartja az új szöveg is (első bekezdés). Ezt az elvi jelentőségű rendelkezést a régi egyezményhez tartozó zárjegyzőkönyv hitelesen akként értelmezte, hogy a származási országban bejegyzett védjegy egyedül azokból, mert az alkotórészeit képező jelek szempontjából az illető állam törvényei által előírt követelményeknek nem felel meg, az oltalomból ki nem zárható, feltéve, hogy az a származási ország törvényeinek megfelel és ott bejegyeztetett. Ettől a kivételtől eltekintve, amely csakis a védjegy külalakjára vonatkozik, az egyes országok saját törvényhozása nyer alkalmazást. Ezen rendelkezések gyakorlati alkalmazásában az egyes országok joggyakorlatában nem volt egyöntetűség, mert a fentebb idézett elvi kijelentések az oltalommegtagadás eseteit és az egyes országok elhíralása alól kivont eseteket egymástól pontosan el nem határolván, eltérések mutatkoztak abban a tekintetben, hogy bizonyos védjegyek, pl. a kizárólag betűkből és számokból álló árammegjelölések azokban az országokban, a melyek ily védjegyek bejegyzését honosaiknak nem engedték meg, bejegyzendők-e, vagy sem. Az elvi kijelentés helyett tehát észszerűnek látszott azokat az okokat, a melyek alapján a védjegytől az oltalom megtagadható, egyenként felsorolni.

A kizárási okok ugy a köz-, mint a magánérdekek figyelembevételével lettek összeállítva s a magyar védjegy törvények rendelkezéseivel teljesen összhangban vannak. Ezen kizárási okok egyébként a következők:

7. CZIKK.

Annak az árunak természete, melyre a gyári vagy kereskedelmi védjegyet alkalmazni kell, semmi esetben sem szolgálhat akadályul a védjegy bejegyzésére.

7. b) CZIKK.

A szerződő országok kötelezik magukat, hogy olyan egyesülések védjegyeit, amelyeknek fennállása a származási ország törvényével nem ellenkezik, bejegyzésre elfogadják és oltalmazni fogják akkor is, ha ezeknek az egyesüléseknek ipari vagy kereskedelmi telepük nincs.

1. Harmadik személyek szerzett jogainak megsértése abban az országban, a hol az oltalom igényeltetik. Magyarországon ezen az alapon bizonyos esetekben hivatalból, más esetekben a jogaiban sértett fél indítványára van helye az oltalom megtagadásának. Hivatalból való visszautasításnak van helye az 1895: XLI. t.-cz. 7. §-ában felsorolt esetekben, vagyis akkor, ha valamely a tulajdonos kérelmére, megújítás elmulasztása vagy átírás meg nem történte miatt törölt védjegyet, a melynek bejegyeztetésére a törléstől számított 2 éven belül csak a régi tulajdonos, vagy ennek jogutódja van jogosítva, ugyanazon árunemre az említett határidőn belül más valaki jelent be. Magánpanaszra a külföldi védjegy az 1895: XLI. t.-cz. 3. és 4. §-ai értelmében akkor utasítható vissza, ha az valamely korábban ugyanazon árunemre bejegyzett védjegygyel azonos, vagy ahhoz hasonló, vagy ha azt Magyarországon — habár belajstromozatlanul — más valaki régebben használta és áruinak ismerető jelévé tette. Ugyanesak magánpanaszra zárható ki a külföldi védjegy az oltalomból, ha az 1890: II. t.-cz. 10. §-ában említett termelő, iparos vagy kereskedő nevét, czégét, czimerét vagy üzletének (vállalati telepének) megjelölését vette fel valaki jogtalanul védjegyébe. Természetes, hogy a magánérdekek és korábban szerzett jogok megsértése esetén nemcsak a védjegy visszautasításának, hanem későbbi törlésének is helye van minden időbeli korlátozás nélkül, ha csak a magánjogok érvényesítésére belső törvényeink nem szabnak meg határidőt, a mint pl. az 1895: XLI. t.-cz. 4. §-a az előző használat alapján indítható védjegy-törlési per folyamatbátételére 2 évi határidőt állapít meg a törölni kért védjegy bejegyzésétől számítva.

2. A felsorolás második pontjában foglalt rendelkezés szerint megtagadható az oltalom az olyan védjegyektől, amelyek minden megkülönböztetési képességet nélkülöznek, vagy kizárólag minőséget vagy rendeltetést jelző adatokból állanak, s végül a szabadjegyek. Ez a rendelkezés teljesen megfelel az 1890: II. t.-cz. 1. §-ának és az 1895: XLI. t.-cz. 1. §-a által módosított 1890: II. t.-cz. 3. §-ának. Ezen az alapon az ily védjegyek, akár magyar állampolgárok, akár külföldiek részéről jelentettek be, eddig is kizárattak az oltalomból. Ezen az alapon lesznek továbbra is elbírálandók azok a védjegyek, a melyek kizárólag betűkből vagy számokból állanak. Ily védjegyek bejegyzését jelenleg fennálló törvényes rendelkezéseink (1890: II. t.-cz. 3. §. 2. pontja) eddig egyáltalán nem engedték meg, ezután azonban (a szabadalmi és védjegy-törvények módosítása iránt egyidejűleg előterjesztett javaslat elfogadása esetén) a betűkből és számokból álló védjegyek is belajstromozhatók lesznek, ha azoknak megkülönböztető jellegük van. Ezen képesség megítélésénél az egyezmény 6. cikkének 2. pontja értelmében az összes ténykörülmények, különösen a védjegy használatának az időtartama lesz figyelembe veendő. A hosszabb és következetes használat kétségtelenül nagyban hozzájárulhat ahhoz, hogy valamely védjegynek megkülönböztetési képessége legyen és a forgalomban védjegyként legyen elismerve. Azonban nemcsak az idő, hanem egyéb körülmények is figyelembe lesznek itt veendők, így többek között a védjegygyel ellátandó áruk természete is. Bizonyos áruknál (mint pl. lisztnél, irónoknál, pánczélszekrényeknél, czérnánál, petroleumnál, szivarkahüvelyeknél, irótollaknál) a minőség megjelölésére vette ugyanis a kereskedelmi élet a betű- vagy számjelzéseket használathat. Ezen áruk forgalma körében a meghonosodott kereskedelmi szokás tehát továbbra is fenntartandó lesz, s esetről-esetre annak is vizsgálat tárgyát kell képeznie, vajjon az illető áruk tekintetében a kizárólag betűkből vagy számjegyekből álló védjegyek bejegyzése nem sérti-e a kereskedelmi szokást és a forgalmi élet jogos igényeit.

3. A 3. pontban foglalt rendelkezés a jó erkölcsökbe és a közrendbe ütköző védjegyek visszautasítására vonatkozik. Ezen rendelkezés magyarázatául a jegyzőkönyv kimondja, hogy a nyilvános czimereknek, hivatalos jelvényeknek és ellenőrzési jegyeknek engedély nélküli használata közrendbe ütközőnek tekinthető, ezen jelvényeknek az illetékes hatóság engedélyével történő használata azonban nem kifogásolható. Nem tekinthető továbbá közrendbe ütközőnek a védjegy egyedül azon okból, mert valamely ország védjegy-törvénye rendelkezéseinek meg nem felel, kivéve, ha a rendelkezés magára a közrendre vonatkozik. Ezen utóbbi rendelkezés azon országok joggyakorlata ellen irányul, amelyek a megkülönböztetési képességgel nem bíró, vagy a pusztán betűkből, illetve számokból álló védjegyeket, mint közrendbe ütköző jelvényeket, utasították vissza. Egyébként a 3. pontban foglalt rendelkezés a magyar védjegy-törvény 3. és 4. §-aival teljes összhangban áll. Az ezen szakaszok alapján kifejlődött joggyakorlathoz ugyanis következetesen az az elv érvényesült, hogy czimereket, hatósági jelvényeket, vagy egyéb kitüntetések s általában a hatósági igazolásra utaló mindenféle adatot csak akkor lehet a védjegyben használni, ha a védjegy-tulajdonos az ehhez való jogát igazolta.

Mindazonáltal mindegyik ország maga állapítja meg azokat a különleges feltételeket, amelyek alatt valamely egyesülésnek megengedi, hogy védjegyeit oltalom alá helyezhesse.⁽¹⁾

8. CZIKK.

A kereskedelmi név, a bejegyzés kötelezettsége nélkül, az Unióhoz tartozó minden országban védelemben részesül, tekintet nélkül arra, hogy alkatrésze-e valamely gyári vagy kereskedelmi védjegynek, vagy nem.

9. CZIKK.

Minden áru, amely valamely gyári vagy kereskedelmi védjeggyel avagy kereskedelmi névvel jogosulatlanul van ellátva, a bevitelkor lefoglalás alá esik az Unióhoz tartozó mindazokban az országokban, ahol e védjegynek vagy kereskedelmi névnek törvényes oltalomra igénye van.

Ha valamelyik ország törvényhozása a bevitelkor való lefoglalást nem engedi meg, a lefoglalást a beviteli tilalom helyettesíti.

A lefoglalást egyaránt foganatosítani fogják abban az országban, ahol az árut a megjelöléssel jogosulatlanul ellátták, valamint abban az országban, ahová az árut bevitték.

Lefoglalásnak mindegyik ország belső törvényhozásának megfelelően akár az államügyészségnek, akár bármely más illetékes hatóságnak, akár valamely érdekelt félnek, egyes személynek, vagy társaságnak kérelmére lesz helye.

A hatóságok nem kötelesek a lefoglalást teljesíteni abban az esetben, ha az árut az országon átviszik.

Ha valamelyik ország törvényhozása sem a bevitelkor való lefoglalást, sem a beviteli tilalmat, sem a belföldön való lefoglalást nem engedi meg, e rendszabályok helyébe azok a jogcselekmények és eszközök lépnek,

(1) (M. i.) A személyegyesülések védjegyei (u. n. kollektív védjegyek) intézményét jelenleg érvényben álló törvényeink nem ismerik. Védjegy-törvényünk értelmében védjegyet csak áruk forgalombahozatalával foglalkozó természeti és jogi személyek szerezhethetnek; vállalat nélkül a védjegy fenn nem állhat. A kollektív védjegyek intézményével az a cél kívántatott elérni, hogy bizonyos ipari egyesülések, ugyanazon ipari szakma egy vidékbeli gyárosainak kötelekei, továbbá egyes vidékek ugyanazon nyerstermék előállításával foglalkozó (bor-, paprika-, hagyma-, gyümölcs stb.) termelőinek szövetei és szövetségei védjegyet szerezhessenek, amelyet nem is az illető egyesülés, hanem csak annak tagjai használnának s a melynek segítségével különösen jó hírnévnek örvendő, kedvelt árujokat ilykép egyéb provenienciáktól megkülönböztethetnék. Az egyezmény beczikkelyezésével csak azt ismerjük el, hogy kötelezve vagyunk az u. n. kollektív védjegyeket is oltalomban részesíteni. A szóban forgó 7. b) czikk második bekezdése azonban teljesen szabad kezet hagy a magyar törvényhozásnak az oltalom előfeltételei olyatén megállapítására, a mint az a közszükségnek és a közérdeknek nálunk legjobban felel meg. Ha Magyarországon ezen intézmény meghonosítása nem volna kívánatos, az egyezményben vállalt kötelezettségnek eleget tehetnénk a védjegy-törvények oly módosításával, a mely csakis a külföldi kollektív-védjegyek lajstromozásának és oltalmának szabályozására szorítkozik. Mint-hogy azonban ezen intézmény, habár jelenleg még az ily védjegy-jogok megszerzésére alkalmas szervezetek is csekély számban vannak, a jövőre való tekintettel a magyar közgazdaság szempontjából is hasznos hozónak ígérkezik, a kollektív védjegyek oltalmát általában lehetővé tevő törvénymódosítást vettem tervbe. Ezen intézménynek szabályozásánál nemcsak a gazdasági élet különös igényeivel, de az általános közérdekkel is kell számolni, ami viszont elsősorban a kereskedelmi, ipari és termelői körök kívánalmainak és e részbeni szükségletének megismerését teszi szükségessé. Egyébiránt az új intézmény sikere érdekében még az intézmény meghonosítása előtt kell alkalmat és időt adni az érdekelt köröknek arra, hogy a kollektív védjegyeket közgazdasági haszonnal alkalmazó szervezetek létesítéséről különösen az őstermelés körében gondoskodhassanak.

amelyeket ily ország törvénye hasonló esetben a belföldieknek biztosítana.⁽¹⁾

10. CZIKK.

Az előbbi cikk rendelkezései alkalmazást nyernek mindazokra az árukra, amelyek a származás megjelöléseként valamely meghatározott hely nevével hamisan vannak ellátva, ha az illető megjelölés valamely költött vagy csalárd szándékkal bitorolt kereskedelmi névvel kapcsolatban fordul elő.

Érdekelt félnek kell tekinteni minden termelőt, gyárost vagy kereskedőt, aki ily áru termelésével, gyártásával vagy forgalomba hozatalával foglalkozik és akinek akár magán a származás helyéül hamisan megjelölt helyen, akár azon a környéken, ahol ez a hely fekszik, telepe van.⁽²⁾

10. b) CZIKK.

Az összes szerződő országok kötelezik magukat, hogy mindazoknak, akik az Unióhoz tartoznak, a tisztességtelen verseny ellen hathatós oltalmat biztosítsanak.⁽³⁾

11. CZIKK.

A szerződő országok belföldi törvényeiknek megfelelő időleges oltalmat nyújtanak a szabadalmazható találmányoknak, a használati mintáknak, az ipari mustráknak vagy mintáknak, valamint a kereskedelmi és gyári védjegyeknek azokon az árukon, amelyek bármelyikük területén rendezett hivatalos, vagy hivatalosan elismert nemzetközi kiállításokon közszemlére kitétetnek.⁽⁴⁾

12. CZIKK.

A szerződő országok mindegyike kötelezi magát, hogy az ipari tulajdon védelmére külön hivatalt és a találmányi szabadalmak, a használati minták, az ipari mustrák és minták, valamint a gyári és kereskedelmi védjegyek nyilvánosságra juttatása végett központi bejelentési hivatalt rendez be.

Ez a hivatal a lehetőség szerint időszakos hivatalos lapot fog kiadni.

(1) (M. i.) A 9. cikk a védjegygyel jogtalanul ellátott áruk lefoglalására vonatkozik, s a régi egyezménytől annyiban tér el, hogy míg emez csupán a lefoglalás lehetőségét állapítja meg, az új egyezmény a bevitelnél való lefoglalást, vagy e helyett a beviteli tilalom kimondását kötelezővé teszi azzal, hogy a mennyiben ilyen rendszabályok valamely országban nem volnának érvényben, a külföldieknek csupán a honosokat megillető büntetőjogi oltalomra van igényük. A magyar védjegy-törvények a behozatali tilalmat nem ismerik. A jogaiban sértett fél indítványára folyamatba tett védjegybitorlási eljárás során azonban a kir. bíróságok a sértett fél védjegyével jogosulatlanul ellátott áruknak lefoglalását és zár alá vételét elrendelhetik, s e végzésnek végrehajtásaként a behozatalnál való lefoglalásnak is helye lehet.

(2) (M. i.) A 10. cikk a 9. cikkben foglalt rendszabályok alkalmazását írja elő a hamis származási megjelölésekre vonatkozólag is. Ez a rendelkezés szintén összhangban áll törvényeinkkel, amennyiben ugy büntetői eljárás kapcsán, mint az 1884: XVII. t.-cz.-be iktatott ipartörvény 58. §-a alapján indított eljárás során lefoglalásnak ily esetekben eddig is helye volt.

(3) (M. i.) A régi egyezmény a tisztességtelen verseny elleni oltalom tekintetében megelégedett azon elvnek a kimondásával, hogy a külföldiek e részben is a honosokat megillető védelemben részesülnek. Ezzel szemben az egyezmény kötelességévé teszi az egyes országoknak, hogy a tisztességtelen verseny ellen az Unió polgárainak tényleges és hathatós oltalmat biztosítsanak.

(4) (M. i.) A szabadalmaknak, a védjegyeknek és az ipari mintáknak, továbbá az új egyezményben külön is említett használati mintáknak kiállításokon való időleges oltalmáról Magyarország az 1911: XI. t.-cz. megalkotásával már gondoskodott.

13. CZIKK.

A Bernben «Nemzetközi iroda az ipari tulajdon védelmére» elnevezéssel föllállított nemzetközi hivatal a svájci szövetség kormányának magas főnhatósága alá helyezettetik, a mely kormány ennek az irodának szervezetét szabályozza és működésére felügyel.

A nemzetközi iroda összegyűjt mindennemű az ipari tulajdon védelmére vonatkozó közleményt és azokat általános statisztikában egyesíti, amelyet az egyes kormányok közt szétoszt. Foglalkozik továbbá az Uniót érdeklő közhasznú tanulmányokkal és francia nyelvű időszakos lapot ad ki az egyes kormányok által rendelkezésére bocsátott adatok felhasználásával az Uniót illető kérdésekről.

Mind ennek a lapnak számai, mind pedig a nemzetközi iroda által kiadott egyéb iratok az Unióhoz tartozó országok kormányai közt az alább megjelölt hozzájárulási egységek számának arányában szétosztandók. Azokért a példányokért vagy iratokért, amelyeket ezenfelül akár az említett kormányok, akár egyesületek vagy magánszemélyek kívánnának, külön kell fizetni.

A nemzetközi iroda az Unió tagjainak mindenkor rendelkezésére fog állani a végből, hogy az ipari tulajdon ügyeinek nemzetközi intézésére vonatkozó kérdésekben megadja nekik mindazokat a különleges felvilágosításokat, amelyekre netán szükségük lehetne. Működéséről évi jelentést szerkeszt, amelyet az Unió összes tagjainak megküld.

A nemzetközi iroda hivatalos nyelve a francia.

A nemzetközi iroda költségeit a szerződő országok közösen viselik. E költségek semmi esetre sem haladhatnak meg évi hatvanezer franknyi összeget.

Annak meghatározása végett, hogy e költségek teljes összegéhez az egyes országok minő részszel tartoznak hozzájárulni, úgy a szerződő országok, valamint azok, melyek az Unióhoz utólagosan csatlakoznak, hat osztályba soroztatnak, amelyek mindegyike az egységek bizonyos számának arányában járul a költségekhez és pedig:

az 1. osztály	— — — —	25	egységgel
a 2.	« — — — —	20	«
a 3.	« — — — —	15	«
a 4.	« — — — —	10	«
az 5.	« — — — —	5	«
a 6.	« — — — —	3	«

Ezeket a tényező számokat szorozni kell az egyes osztályokba tartozó országok számával és az így nyert szorzatok összege adja meg az egységeknek azt a számát, amelylyel az összes kiadás elosztandó. A hányados lesz azután a kiadási egységre eső számszerű összeg.

A szerződő országok mindegyike megjelöli belepesekor azt az osztályt, amelybe sorozását kívánja.

A svájci szövetség kormánya a nemzetközi iroda kiadásait ellenőrzi, a szükséges előlegeket utalványozza és összeállítja az évi számadást, amelyet valamennyi kormánnyal közölni kell.

14. CZIKK.

A jelen egyezményt időszakonként át kell vizsgálni abból a célból, hogy rajta oly javítások történjenek, amelyek az Unió rendszerének tökéletesebbé tételére alkalmasak.

E végből időről-időre a szerződő országok valamelyikében ezeknek az országoknak kiküldöttei értekezletekre gyűlnek össze.

Annak az országnak kormánya, ahol az értekezletet tartani fogják, előkészíti a nemzetközi iroda közreműködésével ennek az értekezletnek munkálatait.

A nemzetközi iroda igazgatója az értekezletek ülésein jelen van és tanácskozásaikban szavazati jog nélkül részt vesz.

15. CZIKK.

Megegyezés áll fenn arra nézve, hogy a szerződő országok kölcsönösen fenntartják maguknak azt a jogot, hogy egymás között az ipari tulajdon védelmére külön megállapodásokat létesíthessenek, feltéve, hogy ezek a jelen egyezmény rendelkezéseivel nem ellenkeznek.

16. CZIKK.

Azok az országok, amelyek a jelen egyezményben részt nem vettek, kívánságukra ahhoz utólag csatlakozhatnak.

Ez a csatlakozás diplomáciai uton a svájci szövetség kormányával és e kormány által az összes többi kormányokkal közlendő.

A csatlakozás teljes joghatályal hozzájárulást jelent az egyezményben foglalt valamennyi rendelkezéshez és az egyezményben kikötött összes előnyök megszerzését eredményezi; a csatlakozás a svájci kormány által az Unióhoz tartozó többi országnak küldött értesítéstől számított egy hónap múlva válik joghatályossá, kivéve, ha a csatlakozó ország valamely későbbi határidőt jelölne meg.

16. b) CZIKK.

A szerződő országok a jelen egyezményhez gyarmataik, birtokaik és a fennhatóságuk vagy védnökségük alatt álló területek vagy ezeknek egy-némelyike tekintetében a jelen egyezményhez bármikor csatlakozhatnak.

E végből vagy általános nyilatkozatot tehetnek, amely összes gyarmataiknak, birtokaiknak és a fennhatóságuk vagy védnökségük alatt álló területeknek csatlakozását magában foglalja, akár külön megnevezhetik azokat, amelyekre a csatlakozás kiterjed, akár pedig azoknak a megjelölésére szorítkozhatnak, amelyeket a csatlakozásból kizárnak.

Ez a csatlakozás írásban közölni fog a svájci szövetség kormányával és e kormány által az összes többi kormányokkal.

A szerződő országok ugyanilyen feltételek mellett fel is mondhatják az egyezményt gyarmataik, birtokaik és a fennhatóságuk vagy védnökségük alatt álló területek vagy ezek egy-némelyike tekintetében.⁽¹⁾

(1) (M. i.) Ez a cikk kifejezetten megadja a szerződő országoknak azt a gyakorlatban már elismert jogot, hogy az egyezményhez a 16. cikk 2. bekezdésében megállapított módon gyarmataik, birtokaik

17. CZIKK.

A jelen egyezményben foglalt kölcsönös kötelezettségek hatályossága azoknak az államoknak és szabályoknak betartásától függ, amelyeket az illető szerződő országok alkotmányát szabályozó törvények netalán megszabnak; a szerződő országok kötelezik is magukat, hogy az e végből szükséges lépéseket a lehető legrövidebb idő alatt megteszik.

17. b) CZIKK.

Az egyezmény határozatlan időn át, a felmondás napjától számítandó egy év lejártáig marad érvényben.

A felmondást a svájci szövetség kormányához kell intézni. Hatálya csakis arra az országra terjed ki, amelytől származik; a többi szerződő országra nézve az egyezmény továbbra is érvényben marad.

18. CZIKK.

A jelen egyezmény megerősítendő és a megerősítő okiratokat Washingtonban, legkésőbb 1913 április 1-én kell letenni. Az egyezmény azon országok között, amelyek megerősítették, e határidő leteltét követő egy hónap múlva lép életbe.

A jelen egyezmény zárójegyzőkönyvével együtt azon országok közötti viszonyokban, amelyek megerősítették, helyettesíti: az 1883. évi márczius hó 20-án Párisban kelt egyezményt; az utóbbi egyezményhez tartozó zárójegyzőkönyvet; a nemzetközi iroda javadalmazásáról 1891. évi április hó 15-én Madridban kelt jegyzőkönyvet és az 1900. évi december hó 14-én Bruxellesben kelt pótegyezményt. Mindazonáltal a most idézett okmányok érvényben maradnak azon országokhoz való viszonyokban, amelyek a jelen egyezményt nem erősítik meg.

19. CZIKK.

A jelen egyezmény egyetlen egy példányban iratik alá, amely az Egyesült-Államok kormányának irattárában helyeztetik el. Ez a kormány egy-egy hiteles másolatot fog küldeni az unióbeli kormányok mindegyikének.

Minek hitelül a meghatalmazottak a jelen egyezményt aláírták.

Kelt Washingtonban egyetlenegy példányban az 1911 évi junius hó másodikán

(Következnek az aláírások . . . Ausztria és Magyarország részéről: L. Baron de Hengelmüller, Ausztria-Magyarország nagykövete. Ausztria részéről: Dr. Paul Chevalier Beck de Mannagetta et Lerchenau, osztályfőnök és a cs. kir. szabadalmi hivatal elnöke. Magyarország részéről:

és a fennhatóságuk vagy védnökségük alatt álló területek esetleg ezeknek csak egynémelyike tekintetében csatlakozhassanak. A csatlakozás akár egyes gyarmatok stb. névszerű felsorolásával, akár pedig oly módon történhetik, hogy az illető szerződő ország csupán azokat a gyarmatokat jelöli meg, amelyekre a csatlakozás nem vonatkozik.

Elemér de Pompéry, ministeri tanácsos a magyar királyi szabadalmi hivatalnál . . .)

Zárójegyzőkönyv.(1)

A mai napon megkötött egyezmény aláírása alkalmával az alulírott meghatalmazottak a következőkben állapodtak meg:

AZ 1. CZIKKHEZ.

Ezeket a szavakat; «ipari tulajdon», a legtágabb értelemben kell venni; értelmük kiterjed a mezőgazdasági üzem köréből származó minden termékre (bor, gabona, gyümölcs, állatok stb.) és a föld belsejéből eredő minden anyagra (ásványok, ásványvizek stb.).

A 2. CZIKKHEZ.

a) A «találmányi szabadalmak» elnevezés magában foglalja az ipari szabadalmaknak a szerződő országok törvényei értelmében védett különféle

(1) (M. i.) A zárójegyzőkönyv az egyezmény némely rendelkezésének magyarázata céljából szükségesnek mutatkozott közelebbi körülírást tartalmazza, egyébként pedig ennek ugyanolyan hatálya van, mint magának az egyezménynek. A zárójegyzőkönyvben az 1., 2., 4. és 6. cikkekre vonatkozólag foglaltatnak rendelkezések.

Az egyezmény 1. cikkének magyarázatául a régi egyezményhez tartozó zárójegyzőkönyvtől lényegben el nem térő szövegezéssel kimondatik, hogy az ipari tulajdon fogalma a legtágabb értelemben veendő s az oltalomra a mezőgazdasági termékek és a földből nyert nem szerves anyagok (ásványok, ásványvizek stb.) is igényt tarthatnak.

A 2. cikkhez tartozó zárójegyzőkönyv a) pontja a régi zárójegyzőkönyvből lényegbeli változtatás nélkül van átvéve. A b) pontban foglalt az a kijelentés, hogy az új egyezmény 2. cikkének azon rendelkezése, mely szerint az Unióhoz tartozó országok honosainak abban a másik országban, ahol ipari tulajdonjogaik számára oltalmat kívánnak igénybe venni, állandó lakással vagy üzleti teleppel nem kell bírniok, csak hiteles magyarázat jellegével bír, mely azt a felfogást van hivatva kizárni, mintha az új egyezmény megkötése előtt a régi egyezmény rendelkezései ellenkező értelmezést is engednének. Ily módon biztosítva van, hogy az egyezmény 2. cikkében foglalt rendelkezés ne csak az oltalomnak a jövőben igénybe vétele esetén, hanem az új egyezmény életbelépése előtt igénybe vett bejelentésekre is alkalmazást nyerjen. Minthogy Magyarországon — miként ez a 2. cikkhez fűzött indokolásban említve volt — a joggyakorlat már eddig is az új egyezmény rendelkezéseinek felelt meg, hazánkban ezek változást nem eredményeznek.

A 4. cikkhez tartozó zárójegyzőkönyv azt az esetet kívánja szabályozni, amidőn valamely Unió-országban az elsőbbségi jog igénybevételével oly ipari minta tétetik le, amely a származási országban használati minta gyanánt tétetett le. A használati mintát ugyanis 12 hónapi, az ipari mintát pedig négy hónapi elsőbbségi jog illeti meg, s így vitássá válhatott volna, hogy ha a származási országban használati minta-oltalom alatt álló tárgy azokban az országokban, amelyekben használati minta-oltalom nincs, ipari minta gyanánt tétetik le, 12 hónapi, vagy négy hónapi elsőbbség illeti-e meg a szóbanforgó tárgyat. A zárójegyzőkönyv kimondja, hogy azokban az országokban, amelyekben a használati minta ipari minta gyanánt tétetik le, a bejelentés nem 12 havi, hanem csak négy havi elsőbbségi jogot élvez, vagyis ugyanannyit, mint az ipari minta.

A 6. cikkhez tartozó zárójegyzőkönyv első bekezdése a védjegyek tartozéki (accessorius) jellegét állapítja meg, amelynek következtében az egyes országok az uniobeliek védjegyeinek bejegyzése alkalmával követelhetik, hogy a védjegytulajdonos igazolja, miszerint védjegye a származási országban törvényes oltalomban részesül. A második bekezdés megállapítja, hogy a közhatósági czimereknek, jelvényeknek és kitüntetéseknek (rendjeleknek, érmeknek, az illetékes hatóság engedélye nélküli használata, valamint az Unióhoz tartozó országok valamelyikében hivatalos ellenőrzési vagy hatósági jótállás bélyegeként bevezetett jegyeknek (jeleknek) az árra alkalmazott védjegyben való használata a közrendbe ütközőnek tekinthető. Az ily védjegyek tehát az oltalomból a zárójegyzőkönyv alapján kizárhatók. Természetes, hogy ha az illetékes hatóság ezen adatok használatára engedélyt adott, a védjegy nem esik kifogás alá. Ezt állapítja meg a harmadik bekezdés. A 6. cikkhez tartozó zárójegyzőkönyv negyedik bekezdése végül kimondja, hogy a védjegy nem tekinthető közrendbe ütközőnek azon okból, mert a védjegy törvény némely rendelkezésének nem felel meg, kivéve ha maga ez a rendelkezés is a közrend szempontjaira vonatkozik. Ezzel a megállapítással annak akarták elejét venni, hogy ne legyen fenntartható egyes országoknak az a joggyakorlata, amelyek a kizárólag betűkből vagy számokból álló védjegyeket, mint hazai védjegy törvényeiknek meg nem felelő jelvényeket közrendbe ütközőknek nyilvánították, s ez alapon zárták ki az oltalomból, amiről különben már az egyezmény 6. cikkéhez fűzött indokolás során volt szerencsém megemlékezni.

fajait, a minők a behozatali, javítási stb. szabadalmak úgy az eljárás, mint az áruk tekintetében.

b) Megegyezés áll fenn arra nézve, hogy a 2. cikknek az a rendelkezése, amely az Unióhoz tartozókat a lakóhely és üzleti telep kötelezettsége alól felmenti, magyarázó jellegű s ennek következtében az 1883. évi márczius 20-án kelt egyezmény értelmében a jelen egyezmény hatálybalépte előtt keletkezett összes jogokra alkalmazandó.

c) Megegyezés áll fenn arra nézve, hogy a 2. cikk rendelkezései semmiképen sem érintik egyes szerződő országoknak azokat a törvényeit, amelyek a bírósági eljárásra és az eljáró bíróságok hatáskörére és illetékességére vonatkoznak; nem érintik továbbá a szabadalmakról, a használati mintákról, a védjegyekről stb. szóló törvényeikben foglalt azokat a rendelkezéseket, amelyek lakóhely kijelölésére, vagy képviselő nevezésére vonatkoznak.

A 4. CZIKKHEZ.

Megegyezés áll fenn arra nézve, hogy ha valamelyik országban ipari mustrát vagy mintát használati minta letételére alapított elsőbbségi jognak jelentenek be, az elsőbbségi határidő csak az lesz, amelyet a 4. cikk az ipari mustrák és minták részére megállapított.

A 6. CZIKKHEZ.

Megegyezés áll fenn arra nézve, hogy a 6. cikk első bekezdésének a rendelkezése nem zárja ki azt a jogot, hogy a bejelentőtől az illetékes hatóság által kiállított bizonyítványt lehessen követelni annak igazolásául, hogy a származási országban a szabályszerű lajstromozás megtörtént.

Megegyezés áll fenn arra nézve, hogy a nyilvános czimerek, jelvények, vagy kitüntetések használata, amelyre az illetékes hatóság engedélyt nem adott, továbbá az Unióhoz tartozó valamely ország által elfogadott hivatalos ellenőrzési és hitelesítési jegyeknek és bélyegeknél az alkalmazása a 6. cikk 3. pontja értelmében közrendbe ütközőnek tekinthető.

Mindazonáltal nem tekinthetők közrendbe ütközőknek azok a védjegyek, amelyek az illetékes hatóság engedélyével tartalmazzák nyilvános czimereknek, kitüntetéseknek vagy jelvényeknek ábrázolását.

Megegyezés áll tenn arra nézve, hogy a védjegy nem tekinthető közrendbe ütközőnek egyedül abból az okból, mert a védjegy törvény némely rendelkezésének meg nem felel, kivéve azt az esetet, ha maga ez a rendelkezés vonatkozik a közrendre.

A jelen zárójegyzőkönyv, amely a mai napon kötött egyezmény nyelvére egyidejűleg erősítendő meg, ennek az egyezménynek lényeges kiegészítő részül tekintendő és ereje, érvénye, valamint fennállásának időtartama amazéval egyenlő.

Minek hiteléül az alulírt meghatalmazottak a jelen jegyzőkönyvet aláírták.

Kelt Washingtonban, egyetlenegy példányban, 1911. évi június másodikán.

(Következnek az aláírások L. Baron de Hengelmüller, Dr. Paul Chevalier Beck de Mannagetta et Lerchenau, Elemér de Pompéry)

II.

A gyári vagy kereskedelmi védjegyek nemzetközi belajstromozása tárgyában 1891. évi április hó 14-én kelt madridi megállapodásnak (1) Bruxellesben 1900. évi december hó 14-én és Washingtonban 1911. évi június hó 2-án átvizsgált szövege, amelyet Ausztria, Magyarország, Belgium, Brazília, Kuba, Spanyolország, Franciaország, Olaszország, Mexiko, Németalföld, Portugália, Svájc és Tunisz állapítottak meg egymás között.

Az alulírottak, akiket kormányaik kellően meghatalmaztak, közös egyetértéssel a következő szövegben állapodtak meg, amely a Madridban 1891. évi április hó 14-én aláírt megállapodásnak, és a Bruxellesben 1900. évi december hó 14-én aláírt pótegyezménynek helyébe fog lépni, ugymint:

1. CZIKK. (2)

A szerződő országok mindegyikének alattvalói vagy állampolgárai a származási országban bejegyzett gyári vagy kereskedelmi védjegyek oltalmát biztosíthatják maguknak valamennyi többi szerződő országban, ha azokat a származási ország hatóságának közvetítésével a berni nemzetközi irodánál bejelentik.

2. CZIKK.

A szerződő országok alattvalóival vagy állampolgáraival azonos elbánásban részesülnek a jelen megállapodáshoz nem csatlakozott országok azon alattvalói vagy állampolgárai, akik a jelen megállapodással létesített szűkebb Unió területén a főegyezmény 3. cikkében foglalt feltételeknek eleget tesznek.

3. CZIKK. (3)

A nemzetközi iroda az 1. cikk értelmében bejelentett védjegyet azonnal belajstromozza. Az egyes kormányokat e lajstromozásról értesíti. A belajstromozott védjegyeket a nemzetközi iroda a lajstromozási kérvényben foglalt adatoknak és a bejelentő által benyújtott clichének felhasználásával időszaki lapjában közzétételi.

A bejelentő, ha a védjegy színére, mint megkülönböztető jelre, igényt tart, köteles:

1. ezt kifejezetten kijelenteni és bejelentéséhez az igényelt szín vagy színösszetétel megjelölését csatolni;

2. belajstromozási kérvényéhez az illető védjegyből színes kivitelű példányokat csatolni, amelyeket a nemzetközi iroda a kiadandó értesítésekhez mellékel. E példányok számát a végrehajtási utasítás fogja megállapítani.

A belajstromozott védjegyeknek a szerződő országokban való nyilvánosságra hozatala végett a nemzetközi iroda az egyes kormányoknak az em-

(1) A gyári vagy kereskedelmi védjegyek nemzetközi belajstromozására vonatkozó madridi megállapodás Ausztria, Franciaország, Mexiko, Németalföld, Olaszország, Spanyolország és Svájc tekintetében 1913 május 1-én hatályba lépett. (M. E. 1913. április 27. 2755. sz. rend. R. T. 715.) Végrehajtási rendelet: K. M. 1913. ápr. 27. 23744. sz. (R. T. 967.)

(2) V. ö. 3., 7. cz.

(3) V. ö. 7., 9., 11. cz.

litett közleményekből annyi példányt bocsát díjtalanul rendelkezésükre, a mennyit kívánnak. Ezt a közzétételt az összes szerződő országokban teljesen elegendőnek kell tekinteni és más közzététel a bejelentőtől nem követelhető.⁽¹⁾

4. CZIKK.

A nemzetközi irodánál ilykép teljesített belajstromozás időpontjától kezdve a védjegyet a szerződő országok mindegyikében úgy kell oltalmazni, mintha ott a védjegyet közvetlenül jelentették volna be.

Minden védjegy, amelyet a származási országban teljesített belajstromozásától számítva nemzetközileg négy hónapon belül lajstromoztak be, a főegyezmény 4. cikkében megállapított elsőbbségi jogot élvez.⁽²⁾

4. b) CZIKK.

Ha a nemzetközi iroda oly védjegyet, amely egy vagy több szerződő országban már be van lajstromozva, utólagosan ugyanazon tulajdonos vagy jogutóda javára belajstromoz, a nemzetközi belajstromozást a megelőző hazai belajstromozások helyébe lépőnek kell tekinteni, a nélkül, hogy az ez utóbbi belajstromozásokkal szerzett jogok csorbulnának.

5. CZIKK.

Azokban az országokban, ahol a bellöldi törvényhozás megengedi azok a hatóságok, a melyekkel a nemzetközi iroda a védjegy belajstromozását közli, kinyilatkoztathatják, hogy a védjegy területükön oltalomban nem részesíthető. Az oltalom ily megtagadásának azonban csakis olyan okokból lehet helye, amelyek a főegyezmény szerint valamely védjegy hazai lajstromozását is megakadályoznák.

Ezt a jogot a hatóságok a hazai törvények által megállapított határidő alatt, legkésőbb azonban a 3. cikkben foglalt értesítéstől számított egy év alatt kötelesek gyakorolni s a visszautasítás okait a nemzetközi irodával közölni.⁽³⁾

A nemzetközi iroda az ilyképen közölt nyilatkozatot a származási ország hatóságának és a védjegy tulajdonosának haladéktalanul tudomására juttatja. Az érdekelt ugyanazzal a jogorvoslattal élhet, mintha a védjegyet közvetlenül abban az országban jelentette volna be, amely az oltalmat megtagadta.

5. b) CZIKK.

A nemzetközi iroda a végrehajtási utasításban meghatározandó díjért mindenkinek, aki kéri, másolatot szolgáltat ki valamely megjelölt védjegyre vonatkozólag a lajstromban foglalt összes bejegyzésekről.

(1) (M. i.) A védjegyeknek a berni nemzetközi iroda hivatalos lapjában való közzétételével az ezen szűkebb egyezményhez tartozó Unió országok be fogják érni, s a bejelentő nem lesz kötelezhető arra, hogy az egyes országokban külön-külön tegye közzé védjegyét. Ezt eddig sem követelte egyik Unió-ország sem, s a pótlás csak a jövőben netán bekövetkező ily magyarázatoknak akarta elejét venni.

(2) (M. i.) Ez eddig sem volt vitás és a madridi megállapodás 4. cikkének és a párisi főegyezmény 4. cikkének egybevetéséből önként következik.

(3) V. ö. 11. cz.

6. CZIKK.

A nemzetközi irodánál teljesített belajstromozáson alapuló védelem 20 évig tart a belajstromozás időpontjától számítva, de nem illet meg olyan védjegyet, amely a származási országban a törvényes oltalomban már nem részesül.

7. CZIKK.

A belajstromozás az 1. és 3. cikk szabályai szerint mindenkor megújítható.

A nemzetközi iroda hat hóval a védelmi idő letelte előtt mind a származási ország hatóságához, mind a védjegy tulajdonosához hivatalból figyelmeztetést fog intézni.

8. CZIKK.

A származási ország hatósága belátása szerinti lajstromozási díjat állapít meg és azt a nemzetközi belajstromozás végett bejelentett védjegy tulajdonosától a maga számára beszedi. Ehhez a díjhoz 100 frank nemzetközi illeték járul az első védjegy után és 50 frank minden egyes további védjegy után, amelyet ugyanez a bejelentő egyidejűleg jelent be. Az ezekből a díjakból származó évi jövedelmet a jelen megállapodás végrehajtásához szükséges közös költségek levonása után a szerződő országok között a nemzetközi iroda egyenlően fogja felosztani.

8. b) CZIKK.

Valamely nemzetközi védjegy tulajdonosa bármikor lemondhat egy vagy több szerződő országra nézve védjegyének oltalmáról és e végből nyilatkozatot terjeszt a védjegy származási országának hatósága elé, amely azt a nemzetközi irodával közli, az utóbbi pedig azokat az országokat, amelyekre a lemondás vonatkozik, értesíti.⁽¹⁾

9. CZIKK.

A származási ország hatósága mind a megsemmisítéseket, törléseket, lemondásokat és átruházásokat, mind pedig a védjegy tulajdonában bekövetkező egyéb változásokat közli a nemzetközi irodával.

A nemzetközi iroda ezeket a változásokat belajstromozza, a szerződő országok hatóságaival közli és lapjában haladéktalanul közhirrre teszi.

Hasonló eljárást kell követni, ha a védjegy tulajdonosa korlátozni kívánja azoknak az áruknak a jegyzékét, amelyekre a védjegyet alkalmazza.

(1) (M. i.) Ez, mely a régi egyezményben nem volt meg, a nemzetközi védjegy tulajdonosának megadja azt a jogot, hogy a védjegy oltalmáról egyes országokban külön-külön bármikor lemondhasson. Eddig is ez volt a gyakorlat, a minthogy az Unió céljának is csak ez a szabályozás felel meg, mert mindig vannak esetek, amidőn a védjegytulajdonos némely országban már másoknak előbb megszerzett jogaival találkozik, ezen országokban tehát le kell mondania a védjegy oltalmáról. Ha ennek a külön-külön történő, egy, vagy csak néhány országra kiható lemondásnak a lehetősége nem volna meg, s a tulajdonosnak az egész Unió területén le kellene a védjegy oltalmáról mondania, ezzel az intézmény célja hiúsíthatnák meg.

Valamely új árunak utólagos felvétele a jegyzékbe csakis a 3. cikk rendelkezéseinek megfelelő új lajstromozással érhető el. Az utólagos felvétellel egyenlő tekintet alá esik valamely árunak helyettesítése más áruval.⁽¹⁾

9. b) CZIKK.

Ha valamely, a nemzetközi lajstromba bevezetett védjegy oly személyre ruháztatik át, akinek nem a védjegy származási országában, hanem egy másik szerződő országban van telepe, a származási ország hatósága az átruházásról a nemzetközi irodát értesíti. A nemzetközi iroda az átruházást a lajstromba bevezeti és — mihielyt beérkezett annak a hatóságnak beleegyező nyilatkozata, amelyhez az új védjegytulajdonos tartozik — az átruházást a többi hatóságokkal közli és lapjában közhirrre teszi.

A jelen rendelkezés nem módosítja azoknak a szerződő országoknak törvényhozását, amelyek a védjegynek átruházását meg nem engedik, ha egyidejűleg az az ipari vagy kereskedelmi telep is nem ruháztatik át, amelynek áruit a védjegy megjelöli.

A nemzetközi lajstromba bevezetett védjegynek átruházását oly személyre, akinek egyik szerződő országban sincs telepe, nem vezetik be ebbe a lajstromba.

10. CZIKK.

A jelen megállapodás végrehajtásának részleteit a kormányhatóságok közös egyetértéssel fogják megállapítani.

11. CZIKK.

Az ipari tulajdon védelmére alakult Uniónak azok az országai, amelyek a jelen megállapodásban részt nem vettek, kívánságukra ahhoz a főegyezményben megszabott alakban csatlakozhatnak.

Mihelyt a nemzetközi iroda tudomást nyert arról, hogy valamely ország, vagy valamelyik gyarmata a jelen megállapodáshoz csatlakozott, az illető ország kormányhatóságához a 3. cikk értelmében összesítő jegyzéket juttat el azokról a védjegyekről, amelyek abban az időben nemzetközi védelmet élveznek.

Ez az értesítés magában véve a csatlakozó ország területén is biztosítja az említett védjegyek részére az előbbi rendelkezésekben foglalt előnyöket és ettől az értesítéstől kell számítani azt az egy évi határidőt, amely alatt az érdekelt kormányhatóság az 5. cikkben említett nyilatkozatot megteheti.

(1) (M. i.) A két új bekezdés (3. és 4.) szintén a joglemondást szabályozza, de nem az oltalmi terület, hanem az oltalomban részesülő áruk tekintetében. A védjegyohtalom ugyanis nem valamennyi árura, hanem csak a védjegytulajdonos által forgalomba hozott és a védjegybejegyzés alkalmával felsorolt árukra terjed ki. Előfordulhat már most az az eset, hogy bizonyos árukra mások már korábban szerezték meg az illető védjegyet, az újabb bejelentőnek tehát ezen áruk tekintetében le kell mondania az ohtalomról. Ezt kívánja lehetővé tenni a 3. bek. A 4. bekezdés viszont megállapítja, hogy ha a védjegytulajdonos olyan árukra akarja az ohtalmat utólagosan kiterjeszteni, amelyeket a lajstromozás alkalmával nem jelentett be, a védjegyet újból kell az illető új árukra belajstromoztatnia. Ez a rendelkezés az Unió-országok joggyakorlatában eddig is teljes mértékben érvényesült, s így ennek a felvétele csupán formai tökéletesítést jelent.

12. CZIKK.

A jelen megállapodás megerősítendő és a megerősítő okiratokat Washingtonban legkésőbb 1913. évi április hó 1-én kell letenni.

A megállapodás a fenti határidő leteltét követő egy hónap múlva lép életbe és ereje, valamint tartama ugyanaz, mint a főegyezményé.

Minek hitelül az illető meghatalmazottak a jelen megállapodást aláírták.

Kelt Washingtonban, egyetlenegy példányban, 1911. évi június hó másodikán.

(Következnek az aláírások . . . Ausztria és Magyarország részéről: L. Baron de Hengelmüller, Ausztria-Magyarország nagykövete. Ausztria részéről: Dr. Paul Chevalier Beck de Mannagetta et Lerchenau, osztályfőnök és a cs. kir. szabadalmi hivatal elnöke. Magyarország részéről: Elemér de Pompéry, miniszteri tanácsos a magyar királyi szabadalmi hivatalnál . . .)

IX. TÖRVÉNY-CZIKK

a Bega csatornának a temes-begavölgyi vízszabályozó társulat ármentesítése érdekében is szükséges rendezéséről szóló 1902: XXII. t.-cz. módosítása tárgyában.

(Szentelést nyert 1913. évi április hó 8-án. Kihirdetett az Országos Törvénytárnak 1913. év április hó 12-én kiadott 3. számában.)⁽¹⁾

1. §.⁽²⁾ A temes-begavölgyi vízszabályozó társulat részére az 1902: XXII. t.-cz. 3. §-ában körülírt adóvisszatérítés 1913. évi január hó 1-ső napjától kezdődő hatálylyal az esetben is folyóvá teendő, ha a társulat az 1902: XXII. t.-cz. 3. §-a értelmében nyert 3.000.000 K összegű állami előleget 1913. évi január hó 1-ig az államkincstárnak nem téríti meg, a társulat köteles azonban az előleg után az idézett t.-cz. 4. §-a értelmében 1913. évi január hó 1-től járó évi 4%-os kamatokat ettől a naptól kezdődőleg utólagos félévi részletekben az államkincstárnak megfizetni és a pénzügyminiszter felszólításának vételétől számított egy éven belül ezt az előleget a még hátralévő kamatokkal együtt az államkincstárnak visszafizetni, illetőleg a jelzett határidőn belül oly törlesztéses kölcsönt felvenni, melynek segítségével az államkincstár teljes követelése kiegyenlíthető.⁽³⁾

(1) A törvényjavaslatot a pénzügyminiszter 1912 december 11-én nyújtotta be 686. sz. a. A képviselőház pénzügyi bizottságának jelentése: 1912 december 16. 695. sz. a.; képviselőházi tárgyalás: 1913 január 23. a 434. országos ülésben, harmadszori olvasás: 1913 január 24., a 435. országos ülésben. A főrendiház pénzügyi bizottságának jelentése: 1913 február 18. a. 332. sz. irómány mellékletén; főrendiházi tárgyalás: 1913 február 25. a XXXVII. főrendiházi ülésben.

(2) V. ö. 2. §.

(3) (P. b.) Az 1902: XXII. t.-cz. 3. §-a értelmében a temes—begavölgyi vízszabályozó társulat az ezen törvényben előírt munkálatok czéljaira folyósított 3.000.000 K kamatmentes állami előleget 1913. évi január 1-éig tartozna az államkincstárnak visszafizetni s amennyiben ezt nem teljesítendő, az államkincstárnak 4%-os kamatot kellene hogy fizessen. Egyben kimondatott, miszerint a társulat arra az esetre, ha az előleg legkésőbb 1913. évi január hó 1-ig meg nem térítették, adóvisszatérítésben nem részesül. Miután a nevezett társulat még 1912. év április hóban hozott határozatával ezen adómentes kölcsön visszatérítése iránt határozatot hozott, de a kedvezőtlen pénzügyi viszonyok miatt a kölcsönt fel nem vehette és így a társulaton kívül álló körülmény következtében nem tehetett eleget kötelezettségének, jelen törvény rendelkezéséhez képest 1913 január 1-től kezdődő hatálylyal az adóvisszatérítésnek a társulat részére való folyósítása rendeltetik el. Nehogy azonban az államkincstárra valamely károsodás származzon, elrendeltetik, hogy 1913 január 1-től nevezett társulat 4%